

www.ketab.ir

www.ketab.ir
Ketab.ir@gmail.com
info@ketab.ir
Tel: +98 (0)21 83300000
Tel: +98 (0)21 83300000

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران
سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران
سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران
سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران
سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

آوای خاور ناشر ایران‌شناسی و خاورشناسی
Avaye Khavar Printing & Publishing

دیوان - لفظ بالعربیة شعراً

المترجم: الدكتور نادر نظام طهراني

راجع و تصحیف علی طبعه: الدكتور سعید واعظ

ناشر: آوای خاور

طراح گرافیک: نادر خدادشویا

سال و نوبت چاپ نخست: ۱۳۹۶

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

ISBN: 978-600-9923-24-3

مرکز فروش و شماره‌های تماس: تهران - خیابان انقلاب، خیابان

منبری جاوید، کوچه مبین، شماره ۴. پخش سراسری

Www.avayekhavar.ir

Khavar.pub@gmail.com

info@avayekhavar.ir

Telegram & Tel: (+98)9305540308

Tel: (+98)2188895621

Fax: (+98)2136426458

حق چاپ محفوظ و متعلق به انتشارات آوای خاور
است. هرگونه نسخه‌برداری اعم از زیراکس و بازنویسی
ذخیره کامپیوتری بدون مجوز کتبی ناشر ممنوع و از
طریق مراجع قانونی قابل تعقیب است.

سرسنانه هافز شمس‌الدین محمد، - ۷۹۲ ق. Hafiz, Shamsoddin Muhammad, 14th century

عنوان قراردادی : دین حافظ عربیه شعراً (عربی - فارسی)

عنوان و نام پدیدآور : در آن خط (عربی - فارسی) غزلیات خواجه شمس‌الدین محمد حافظ شیرازی بالعربیّه شعراً

[حافظ]: "العتق" : نا. نظام طهرانی؛ راجعه و اشرف علی طبعه. سعید واعظ

مشخصات نشر : تهران، آوای، ۱۳۹۰.

مشخصات ظاهری : ۱۰۲۰ ص.

فروست : گنجینه زبان و ادبیات فارسی؛ ۱.

شابک : 978-600-9923-24-3

وضعیت فهرست نویسی : فیا

یادداشت : فارسی - عربی

موضوع : شعر فارسی -- قرن ۸ ق.

موضوع : Persian poetry -- 14th century

موضوع : شعر فارسی -- قرن ۸ ق -- ترجمه شده به عربی

موضوع : Persian poetry -- 14th century -- Translations into Arabic

موضوع : شعر عربی -- قرن ۲۰ م. -- ترجمه شده از فارسی

موضوع : Arabic poetry -- 20th century -- Translations from Persian

شناسه افزوده : نظام تهرانی، نادر، ۱۳۱۱ - ، مترجم

شناسه افزوده : واعظ، سعید، ۱۳۲۸ - ، راجعه و اشرف علی طبعه

رده بندی کنگره : PIR5۴۲۶/۱۳۳ ۱۳۹۸

رده بندی دیویی : ۳۲/۱۸

شماره کتابشناسی ملی : ۵۶۱۰۷۳۵

فهرست الفبایی مطلع‌ها

- ۲۹ اگر چه باده فرج بخش / ز غمِ الکُوسِ و سغدیها
 ۶۵ اگر چه عرض / إن کان عیباً
 ۲۷۰ اگر رفیق شفیقی / إن کُنْتُ لی نِعمَ الرِّفیقِ
 ۱۵۲ اگر زوم ز پیش / لَمَّا أُمِرُ أَمَامَهُ
 ۲۹۷ اگر شراب خوری / زُشُّ الثَّرَابِ بِجُرْعَةٍ
 ۱۲۵ اگر نه باده غم / إن لَمْ یُزَلْ هَذَا المُدَامُ
 ۲۴۴ الای طوطی گویای / یا مَخْزَنُ الْأَخْبَارِ یا ذی البِئْبَغَاءِ
 ۱ آیا یا ایتها الساقی / أَلَا یا ایتها الساقی
 ۴۰۲ ای آفتاب آینه دار / یا مَنْ شُعاعِ الشَّمْسِ
 ۴۸۰ ای بی خبر بکوش / یا غافلُ عَنْ سِرِّ
 ۴۸۸ ای پادشه خوبان / مَلِکَ الجِسانِ صُرُخُ
 ۱۷۸ ای پسته تو خنده / یا مَنْ یُحَدِّثُ بِاسْمَا
 ۴۱۱ ای پیک راستان / خَبَرِ رَسُولِ الضَّادِ قِینِ
 ۲۵۰ ای ختم از فروغ / یا مَنْ رِیاضِ العُمَرِ
 ۴۰۳ ای خنجر بهای نافه / یا مَنْ نوافِیحِ حُتَنِ
 ۴۸۴ ای رخ ز پیدای / یا مَنْ بوجهِک تَبَدُّو
 ۴۵۱ ای دل آن دم / قَبْلِی فَمَنْ ما ضَعُفَتْ
 ۴۷۵ ای دل به کوی عشق / قَبْلِی لِمَاذَا لا تَمُرُّ
 ۲۹۸ ای دل ریش مرا / خَبَرْتُ و مِلْحَ بَینَ نَعْرِ
 ۴۸۷ ای دل گراز آن چاه / مِنْ بَرِّ طایِعِ حُسَنِ
 ۳۰۵ ای رخت چون خلد / یا مَنْ صفا باقوتِ نَعْرِکَ
 ۳۸۸ ای روی ماه منظر / وَجْهَ البُدُورِ رَأِیتُ
 ۲۶۱ ای سرو ناز حسن / یا غُصْنُ بَانَ دَلالِ
 ۱۶ ای شاهد قدسی / مَعْبُودِی القُدْسِیِّ قُلْ
 ۱۹۳ آنان که خاک را / مَنْ یَجْعَلُونَ مِنَ الثَّرابِ
 ۸۲ آن ترک پری چهره / ذلِکَ الثَّرِکِیُّ ذُو الوَجْهِ المَلاکِیِّ
 ۵۷ آن سیه چرده / ذَا الْأَشْمُرِ المَحْجُوبِ
 ۲۱ آن شب / رِی کَ گویند / طَوْنِی لِأَهْلِ الخُلُوةِ
 ۴۲۹ آن سیه خد / کَرسوی / لَوْذاتِ غالیةِ اللَّمَّةِ
 ۱۱۵ آن کس که به دست / کاشِ المُدَامِ
 ۱۲۲ آنکه از سنبلیل او / بَوساً لَیْلَةٍ تَحَرَّقُ غِیْرَهُ
 ۳۵۷ آنکه پامال جفا / ذلِکَ الَّذِی کَتَرابِ
 ۱۰۸ آنکه رخسار ترارنگ / اُثَرُ "ی" اُغْنِی
 ۱۸۸ آن کیست کز روی / مِنْ ذَا الَّذِی یُوفِی
 ۲۱۱ آن یار کزو خانه / هَذَا الحَبِیبِ وَ مَدَّ اِصْبَغِ
 ۲۱۸ ابر آذری برآمد / قَدْ هَلَلْتُ سَحْبَ الرِّیْعِ
 ۴۶۴ اَتَتْ رَوائِحُ رَنْدِ الْجَمِی / اَتَتْ رَوائِحُ رَنْدِ الْجَمِی
 ۴۷۰ اُحْمَدُ اللهَ عَلَی / الحَمْدُ لله العَلِیِّ
 ۴۲۰ از خون دل نوشتم / بِدَمِ القَلْبِ سَطَّرْتُ
 ۲۱۷ از دیده خون دل / دَمَ قَلْبِی یَجْرِی
 ۲۱۹ از سر کوی تو / مَنْ یَنْصَرِفُ عَنْ طِیبِ
 ۴۲۴ از من جدا مشو / لا تَتَرکْنِی یا عَزِیزاً
 ۳۹۷ افسر سلطان گل پیدا شد / ظَهَرَتْ رَأِیَهُ سُلْطَانِ الوَزْدِ
 ۴ اگر آن ترک شیرازی / لَوْ ذلِکَ الثَّرِکِیُّ
 ۲۳۱ اگر آن طایر قدسی / لَوْ عَادَ ذَاکَ الطَّائِرُ القُدْسِیُّ
 ۳۵۳ اگر بر خیزد از دستم / لَوْ فِی یَدِی تَحْقِیقُ
 ۲۳۲ اگر به باده مشکین / لَوْ أَنَّ قَلْبِی قَدْ یُسائِلُ
 ۳۰۳ اگر به کوی تو / لَوْ أَنَّ إِمکانَ الوُصولِ

- ای صبا گر بگذری / ریح الصبا اِما مَرَزَتْ ۲۶۹
 ای صبا نکهتی / ریح الصبا لو تَفَحَّه ۲۴۵
 ای صبا نکهتی / ریح الصبا لو تَفَحَّه ۲۴۲
 ای غایب از نظر / یا غایباً عَنْ ناظری ۹۲
 ای فروغ ماه حسن / یا ناضِرَ الوَجهِ الجَمیل ۱۱
 ای قبا ی پادشاهی راست / یا مَنْ رِداءِ المُلُک ۴۰۵
 ای قصه بهشت / یا مَنْ أَقاصِیصُ الجَنانِ ۴۳۰
 ای که با سلسله / یا مَنْ أَتَى بِطَویلِ سِخْرِ ۴۲۳
 ای که بر ماه از دست / مَنْ حَبَّبَتْ بُدُورَ ۴۲۷
 ای که دایم به / یا مَنْ یَنْفِیکَ ۴۴۶
 ای که در کشتن ما / یا مَنْ نَحاولُ ۴۷۳
 ای که در کوی / یا مَنْ لَهُ عَالی ۴۴۰
 ای که مهجوری عشاق / یا مَنْ تَجَرَّأَ لَدَ ۴۲۱
 ای نسیم سحر / یا نَسِیمُ الصُّبْحِ ۴۲۳
 ای نور چشم من، سخنی / یا نَوَّرَ عَیْنی لِي حَدِیثُ ۳۹۰
 ای هدهد صبا / رِیحُ الصَّبا اِذْهَبَ ۹۱
 ای همه شکل تو مطبوع / یا مَظْهَرُ اللِّحْسنِ تَرَفُّلُ ۲۸۰
 این پیک نامور که رسید / هَذَا الرِّسُولُ وَقَدْ أَتَى ۶۱
 این خرقه که من دارم / أَوَّلِی بِهِذِی الخِرْقَةِ ۴۶۱
 بارها گفته ام و بار / کَمْ قُلْتُ مَرَّاتٍ ۳۷۶
 باز آی ساقیا / عُدْ أَیُّهَا السَّاقِی ۳۱۱
 باز آی و دل تنگ / عُدْ لِي لِثَوْنَسِ رُوحِی ۲۷۱
 باغبان گر پنج روزی / مَنْ یَرْجُ صُحْبَةَ وَرْدَةٍ ۲۷۴
 باغ مرا چه حاجت / ما حَاجَتِی بِحَدِیقَتِی ۲۷
 بالا بلند عشوه گر / مَحْبُوبِی المَمْشُوقُ والمَکْزُ ۳۹۵
 بامدادان که ز خلوتگاه / فِی الصُّبْحِ جِینَ الشَّمْسِ ۲۹۰
 بامدعی مگویند اسرار / لا تُخْشِ اسرارَ الغَرامِ ۴۲۸
 ببرد از من قرار / عَیْداءُ قاسِیَةِ الفُؤادِ ۲۸۳
 بتی دارم که گرد گل / لِي دُمِیَّةٌ هِیفا ۱۱۷
 بحرِیست بحر عشق / یَحْزُرُ المَحَبَّةَ بِحَرٍّ ۷۳
 بخت از دهان دوست / مِنْ سِوِّ حَظِّی لَمْ أَتَلُ ۲۲۵
 بر سر آنم که گر / اَمَلِی کَبِیرَ و الرِّجاءِ ۲۲۹
 بر نیامد در تمنا ی / لَمْ أَحْظَ بِعُدِّ بِما اَمِلْتُ ۲۶۲
 برو به کار خود / ما ذا الصُّراخُ أَوْ اعْظُ ۴۹
 برید باد صبا / رِیحُ الصَّبا بِالْأَمْسِ ۱۴۴
 بشری إذا السَّلامَةِ / بُشْری فَقَدْ حَلَّ السَّلامُ ۳۳۷
 بشناین نکته / لَوْ تَسَمَّعَ لِلنُّصِیحِ ۴۷۴
 بعد ازین دست من / مِنْ بَعْدِ ذَاكَ تَوْشَلِی ۱۸۷
 بگذار تا ز شارع / دَعْنَا نَمُرُّ بِشارِعِ ۳۷۰
 بگرفت کار حسنت / حُبَّتِی كَحُسْنِکَ جازَ ۴۵۹
 بلبل ز شاخ سرو / بِالْأَمْسِ لَبْلُلاً ۴۸۲
 بلبل ی برگ گلی / حَمَلَ البَلْبُلُ وَرَقَةً ۷۸
 بلبل ی خون دلی خورد / أَدَمِی البَلْبُلُ قَلْبَهُ ۱۳۱
 بنال بلبل اگر / إِنْ كُنْتُ تَرَعَّبُ ۶۷
 بنفشه رش به گل گفت / قَالَتْ بِتَفْسِیحَةِ أَمْسٍ لَوْزِدَةٍ ۱۰۹
 به آب برسی می / بِمِیاهِ صافِی الخَمْرِ فِجراً ۱۲۹
 به تیغ / لَوْ أَنَّهُ بِالسَّیْفِ یَقْصُدُ ۳۲۶
 به جان او که دم / نِیایَهُ لَوْ فِی اخْتِیاری ۴۳۴
 به جان پیر خرابا / بِحِیالِ شَیْخِ الحائِثَةِ ۴۰۱
 به جان خواجه و / قَسَدَ بَرِّجِ سَیْدِی و ۴۵
 به چشم کرده ام / عَیْنی بِحَرِّ طَلْعَةٍ ۴۸۶
 به حسن خلق و وفا / مِنْ ذَا کَمَثَلِ حَبِیبِی فِی خُلُقِهِ ۱۵۳
 به دام زلف تودل / قَلْبِی أَبْثَلِی بِشِراکِ طَرَّةٍ ۳۷
 به دور لاله قدح / قَدَحَ الخَمْرِ تَناءُلُ ۲۷۲
 به سر جام جم / لَنْ تَکْشِفَ الأسرارَ ۱۴۱
 به صوت بلبل و قمری / إِنْ لَمْ تُعاقِرْ خَمْرَةَ ۴۵۶

۱۱۸ جان بی جمال جانان / لا خیر فی رُوح
 ۷۷ جزاستان توام / لیس فی دُنیایِ اِلّا مَلَجَأُ
 ۱۰۰ جمالت آفتاب هر نظر / یا طَلَعَةُ کَالشَّمْسِ
 چراغ روی تراشمع / عَیْنُ الشَّمْعِ سِرَاجٌ وَخِجَلُ
 ۳۳۲ چرانه در پی عزم / لِمَ لَا أَشْدُّ رِحَالِی
 ۳۴۹ چل سال رفت / فی اَربَعینَ مِنَ السَّنِینِ
 ۳۷۹ چندانکه گفتم غم / کَمَ لِلْأُطْبَیَّا عَنِ صُرُوفِ
 ۴۳۵ چه بودی اردل / ما ذَا لَوْنًا فُؤَادُ
 ۹۳ چه لطف بود / کَمَ کَانَ لُطْفًا
 ۱۴۲ چه مستی است / مَن اَیْنِ ذَا الشُّکْرِ
 ۲۲۸ چو آفتاب می از مشرق / مَن مَشْرِقِ الْأَوْبَاقِ
 ۱۳۲ چوباد، عزم سرکوی / کَالرَّیْحِ نَحْوُ رُفَاقِ
 ۲۷۸ چو بر شکست صبا / رِیْحُ الصَّبَا لَمَّا تَخَلَّلَ
 چو بشنوی سخن اهل دل / اَهلُ الْقُلُوبِ إِذَا اسْتَمَعَتْ
 ۲۴ چودست بر سر زلفش / لَمَّا أَقْسَمَ جَدَائِلُ الْمَحْبُوبِ
 ۴۳۶ چو سرواگری خرامی / لَوْ لَحَظَةً تَخْتَالُ
 چو گل مردم به بویست / نَفْحَاتُ عِظْرِكَ قَدْ دَعَتْنِی
 ۳۹۴ جن شوم خاک رهش / لَمَّا تَرَابَ طَرِیقَهُ أَغْدُو
 ۳۹۶ ناشاک / مَن بِهِ مَوْسَمِ / حَاشَا یَ یَوْمًا تَرَكَ شَرِبَ
 ۳۴۶ حاصل بارگه / وَ مَكَانَ لَا تَرْجِی مَن مَعْمَلِ الْأَوْکَانِ
 ۷۵ حافظ خلوت شیرین / تَرَكَ الْخُلُوتَ وَالتَّعَبَّدَ حَافِظُ
 ۱۶۷ حال خوبین دلاز / مَن سَطِیعَ بَیَانِ
 ۲۵۶ حال دل باتو / مَوْسَمِ بَارِئُ بَیْکِ
 ۳۰ حالیا مصلحت وقت / یَقْضِی زَمَانِی هَذَا
 ۳۵۴ حجاب چهره جان / اَمْسَى غِبَارُ الْجِشْمِ
 ۳۴۳ حسب حالی ننوشتی / مَرَّ الزَّمَانُ وَغَنَ حَالِی فُؤَادِی
 ۱۷۷ حسنت به اتفاق / سَخَّرْتَ دُنْیَا الْحُسْنِ
 ۸۶ حسن تو همیشه / لَیْکُنْ جَمَالَکَ فِی اَزْدِیَادِ
 ۱۰۳

به عزم توبه سحر / حَدَّثْتُ نَفْسِی بِاسْتِخَارَةِ ۳۴۵
 به عهد گل شدم / یا خِجَلْتِی مَن تَوْبَتِی ۳۰۱
 به غیر از آنکه بشد / قُلْ اَنْیَ فَاِیْدَةُ جَنِیثُ ۳۰۹
 به کوی میکده / اِنْ سَالِکُ عَرَفَ ۵۵
 به کوی میکده یارب / مَا هَذِهِ الصُّوْضَاءُ یَا رَبِّی ۲۱۲
 به مرگان سیه کردی / دِینِی تَصَدَّعَ مَن غَوَى ۳۵۲
 به ملازمان سلطان / یَا لَیْتَ حَاشِیَةَ الْمَلِیکِ ۳
 بود آیا که در / اَهْنَاکَ مَن اَمَلِ لَنَا ۱۹۹
 بوی خوش بوهر / مَن طِیْبَ عِظْرُکَ فِی الْخِمَائِلِ ۲۴۰
 بیا با ما بر / اَقْبِلْ وَدَعْ ذَا الْحِقْدِ ۴۳۹
 بیا تا گل بر آسانم / تَعَارَ لَنَا سِرُ الْوَرْدِ ۳۷۱
 بیا که ترک فلک خون / اَتَرِیْنِ فِیْهَا اِنَّ لَکَ کَالْتَرِکِ ۱۲۸
 بیا که رایت / اَقْبِلْ فَقَدْ رَسَلْنَا الْیَمَا ۲۳۹
 بیا که قصر امل / قَصْرُ اَمَالِی صَعِبُ ۴۷
 بیا و کشتی مادر شط / اَقْبِلْ وَاَلْقِ سَفِینَتِی فِی سَبَا ۲۷
 بی توای سرو روان / مَالِی وَلِلْبُسْتَانِ وَالْوَرْدِ ۳۳۱
 بی مهر رخت روز مرا / مَن غَیْرِ شَمْسٍ صَبَاحِ ۵۱
 بیرانه سرم عشق جوانی / بَعْدَ الْمَشِیْطِ هَوِیْتُ ۱۰۶
 پیش ازینت بیش ازین / مَن قَبْلُ کُنْتُ لِنَجْدَةٍ ۲۰۳
 تاب بنفشه می دهد / مَن عِظْرُ طَرِیکِ الْمُشْمَلِ ۴۰۴
 تاز میخانه و می / مَا دَامَ اَثَارُ اُتْرِی ۲۰۲
 تا سر زلف تو / لَمَّا يَدُ التَّسْمَاتِ ۴۸
 ترا که هر چه مراد / اَنْتَ الَّذِی قَدْ نِلْتَ ۴۳۷
 ترسم که اشک / کَمَ کُنْتُ اُخْشِی ۲۲۲
 تنت به ناز بپیان / بُعْدًا لِّذِی الْجِشْمِ الْجَمِیلِ ۱۰۲
 تو مگر بر لب / یَا لَیْتَ تَجَلِیْسُ قُرْبِ ۴۷۸
 تو هم چو صبحی / اَنْتَ الصَّبَاحُ الْمُشْرِقُ ۳۲۴
 جانان ترا که گفت / مَن قَالَ عَنَّا یَا حَبِیبُ ۲۶۶

- خدا چو صورت / لَمَّا إِلَهٌ بَدِيعٌ ۴۴
- خدا را کم نشین / بِاللَّهِ قَلِيلٌ مِنْ جُلُوسِكَ ۳۸۳
- خزم آن روز کزین / مَا أَسْعَدَ الْيَوْمَ الَّذِي ۳۵۵
- خستگان را چو طلب / لَمَّا الصَّعَافُ تَوَانُوا ۲۰۵
- خسروا گوی فلک / يَا مَلِيكِي كُرَّةَ الْفَلَکِ ۱۰۴
- خَطَّ عِذَارِ يَارَ / خُسِفَ الْبَدْرُ بِسِحْرِ ۴۰۹
- خلوت گزیده را به / مَا حَاجَةُ لِلزَّهَةِ ۲۲
- خم زلف تو دام / رَجُوحُ شَدْرِكَ فَخٌّ ۴۲
- خمی که ابروی شوخ / اَظْلَقْتَ سَهْمًا فِي فُؤَادِي ۱۷
- خنک نسیم مُعْنَبِرٍ / مَا أَطْلَعَ السَّمَاءَ ۴۱۲
- خواب آن نرگس فغان / مَا نَرَا ذَاكَ إِلَّا بِحُجْرٍ الْفَتَّانِ ۷۶
- خوش آمد گل / أَهْلًا بِذَا الْوَرْدِ الْفَتَّانِ ۱۵۷
- خوشا دلی که مدام / طَوَيْتُ لِقَلْبٍ مُسْتَعِيلٍ ۱
- خوش است خلوت / مَا أَبْدَعَ الْخُلُوتُ ۱۵۹
- خوشا شیراز و وضع / يَا طَيْبَ مَرْتَبِ شِيرَازِ ۲۷۷
- خوشتراز فکرمی / أَهْنَاكَ أَبْدَعُ مِنْ حَدِيثِ ۳۸۵
- خوش ترز عیش / مَاذَا سِوَى طَيْبِ الْحَدِيثِ ۶۶
- خوش خبریادی / زُفَّ لِي الْبُشْرَى ۲۹۹
- خوش کرد یاورى / فِي صَوْلَةِ الْمِيدَانِ أَوْسَتْ ۴۴۵
- خیال روی تو / فِي بَرْبُورِ الْعَيْنَيْنِ طَيْفٌ ۳۱۸
- خیال روی تو چون / لَمَّا خَيَالُ الرَّجُلِ يَبْدُو ۳۳۳
- خیال روی تو در هر طریق / فِي كُلِّ دَرْبٍ طَيْفٌ وَجْهَكَ ۳۵
- خیز تا از در میخانه / إِنَّهُضْ لِبَابِ الْحَانِ ۳۶۴
- خیز تا خرقه صوفی / إِنَّهُضْ لِتَحْبِلَ خِرْقَةَ الصَّوْفِيِّ ۳۶۹
- خیز و در کاسه زر / إِنَّهُضْ وَصَبْ بِكَاسِي ۲۵۸
- دارای جهان نصرت / مَلِكُ الْكَمَالِ، وَمَالِكُ ۳۰۲
- دارم از زلف سیاهش / كَمْ عَائِبٌ مِنْ مَسْكِ ۲۶۸
- دارم امید عاطفتی / كُلُّ الَّذِي أَرْجُوهُ ۶۰
- دامن کشان همی شد / لَمَّا بَدَا مَلَكًا يَجُرُّ ۴۱۹
- دانی که چنگ و عود / أَتُرَاكَ تَعْلَمُ نُصْحَ صَنْجٍ ۱۹۷
- دانی که چیست دولت / أَتُرَى السَّعَادَةَ تَذَرِي؟ ۳۸۷
- در آکه دل خسته / أَقْبِلْ إِلَيَّ خَبِيبِي لِيَعُودَ ۲۵۵
- در ازل پرتو حسنت / أَنْوَارُ حُسْنِكَ قَدْ تَجَلَّتْ ۱۴۹
- در ازل هر کو / مَنْ كَانَ مِنْ نَبْعٍ ۲۱۵
- درخت دوستی بنشان / شَجَرَاتِ الْحُبِّ إِزْبُغُ ۱۱۲
- در خرابات مغان / بِخَرَابَاتِ مَغَانٍ أَنْوَارُ ۳۵۰
- در خرابات مغان / لَوَأْنَتِي أَشْطَطُوعُ ۳۲۸
- درد عشقی کشیده ام / عَمَّا أَقَاسِي مِنْ عَذَابِ ۲۶۷
- دردم از یار است / مَحْبُوبِي الْفَتَّانُ دَائِي ۳۵۹
- در دیر مغان آمد / إِلَى دَيْرِ الْمَجُوسِ أَتَى ۵۴
- در سرای مغان / قَدْ تَمَّ كُنْشُ ۴۱۷
- در عهد پادشاه / فِي عَهْدِ عَفْوِ مَلِكِنَا ۲۸۵
- در نظربازی ما / جُهْلَاءُ لِدَاتِ الْهَوَى ۱۹۱
- در نمازم خم ابروی تو / وَأَنَا أَصْلِي طَيْفٌ حَاجِيكَ ۱۷۰
- در نهان خانه عشرت صنمی / لِي غَاذَةُ كَسْنَا الْبُدُورِ ۳۱۹
- در نهان در مغان / مَا مِنْ قَتَى مِثْلِي ۴۸۵
- در وفای سق تو سهر / أَصْبَحْتُ بَيْنَ الصَّادِقِينَ ۲۹۱
- درین زمانه رفی / فِي ذَاكَ أَنْ تَرَى الصَّدِيقَ ۳۳
- دست از طلب ندارم / سَأَلْتُ فِي ظَلِّ الْخَبِيبِ ۲۲۷
- دست در حلقه / فَكَمَا سَأَلْتُ يَا ۱۳۳
- دل از من برد / سَلَبَ الْقَلْبَ وَاخْفَى ۱۳۴
- دلا بسوز که سوز / فَلْتَحْرِقْ قَلْبِي حَرِيقَكَ ۱۸۳
- دلا رفیق سفر / يَكْفِيكَ قَلْبِي حَظُّكَ ۲۶۵
- دلبر یرفت و دلشدگان را / ذَهَبَ الْخَبِيبُ مُغَادِرًا ۱۳۷
- دل سراپرده / قَلْبِي مَقَرَّ مَحَبَّةَ ۵۹
- دل ما به دور رویت / لَمَّا يُطْلُ جَمَالُ وَجْهِكَ ۱۱۴